

11th HA National Forum Proceedings

C16

Hospital Wide Effort in Promoting Smoking Cessation

12 มีนาคม 2553 เวลา 8.30-9.30 น.

ห้อง Sapphire 6

บุษริน เพ็งบุญ โรงพยาบาลอินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี

พญ.กิตติยา ศรีเลิศฟ้า โรงพยาบาลตากสิน

พวงประภา เพ็ชรมี โรงพยาบาลรามัน จ.ยะลา

นพ.ชัย กฤตยาภิชาติกุล สำนักงานผู้แทน WHO ประจำประเทศไทย
(ผู้ดำเนินการอภิปราย)

การอ้างอิง

ชัย กฤตยาภิชาติกุล, บุษริน เพ็งบุญ, กิตติยา ศรีเลิศฟ้า และ พวงประภา เพ็ชรมี.

“Hospital Wide Effort in Promoting Smoking Cessation.” *11th HA National Forum Proceedings*. สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน), www.ha.or.th, 2553.

นพ.ชัย กฤติยาภิชาติกุล

ผู้เชี่ยวชาญด้านการควบคุมยาสูบ สำนักงานผู้แทนองค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย

เรื่องการควบคุมยาสูบเป็นเรื่องที่มีคนสนใจมาก พวกเราคือคนที่สนใจจริง อยากทำเรื่องบุหรี่ ถึงเหตุการณ์อย่างไรงี้มา เรื่องที่เราพูดคุยกันวันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ดูชื่อเรื่อง Hospital Wide Effort in Promoting Smoking Cessation ตรงนี้บอกว่า **เรื่องของการควบคุมยาสูบต้องทำทั้งโรงพยาบาล ไม่ใช่ทำเฉพาะที่** คลินิกเลิกบุหรี่แห่งเดียว ต้องร่วมทำทั้งโรงพยาบาลในการที่จะส่งเสริมให้เกิดการเลิกบุหรี่ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่องค์การอนามัยโลกถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด เป็น priority ต้น ๆ ขององค์การอนามัยโลกที่จะให้ทั่วโลกช่วยกันทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการ cessation ทั่วโลกทั้งโลก มีไม่กี่ประเทศที่ทำได้ดี ฉะนั้นการที่เรามาคุยกันในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดี

ทางองค์การอนามัยโลกได้มาสำรวจศักยภาพของประเทศไทยในการควบคุมยาสูบ ประเทศไทยได้รับการยอมรับว่าทำเรื่องการควบคุมยาสูบได้ดี แต่จากการประเมินศักยภาพ จุดอ่อนที่สุดของเรามี 2 เรื่อง เรื่องที่หนึ่งคือเรื่องของการบังคับใช้กฎหมาย เรามีกฎหมายที่ดีแต่เราบังคับใช้น้อยมาก จุดอ่อนที่สองที่สำคัญคือ tobacco cessation service เราอ่อนมาก ดังนั้นวันนี้จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เราพยายามคัดเลือกโรงพยาบาลที่ทำได้ดีที่สุดในประเทศที่จะมาแลกเปลี่ยนกันว่า ทำอย่างไรจึงจะทำได้

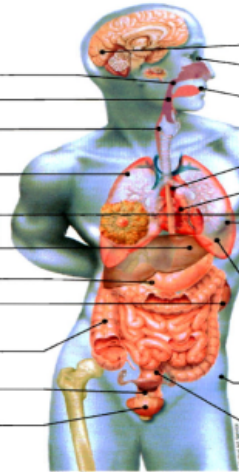
ทำไมเราจึงต้องทำร่วมกันทั้งโรงพยาบาล และทำไมองค์การอนามัยโลกจึงเห็นว่าเรื่องนี้มีความสำคัญ ขณะนี้ยาสูบเป็นสาเหตุหลักของการตายที่สามารถป้องกันได้ดีที่สุดของโลก คนตายมากที่สุดและป้องกันได้ ถ้าทำได้ดีให้ผลมากที่สุด สาเหตุของการตายสำคัญอยู่ที่ว่าคนสูบบุหรี่หรือใช้ยาสูบ ครึ่งหนึ่งจะต้องตายจากโรคที่มีสาเหตุมาจากยาสูบ และคนที่สูบบุหรี่หรือใช้ยาสูบจะมีอายุสั้นลงเฉลี่ยประมาณ 15 ปี จากอายุขัยที่ควรจะเป็นจริง ขณะนี้บุหรี่เป็นสาเหตุของโรคร้าย ๆ ที่มากกว่าที่เราคิด ผมเป็นหมอ ผมทำเรื่องยาสูบมาเป็นเวลานาน แต่เพิ่งรู้เมื่อไม่นานมานี้ว่าบุหรี่มีพิษมากมายขนาดไหน บุหรี่ทำให้เกิดมะเร็งตั้งแต่จมูก กล้องเสียง ช่องปาก ลงไปถึง

ระบบต่าง ๆ เกือบทุกระบบ ทั้งโรคมะเร็งเกือบทุกชนิดและเป็นสาเหตุของโรคเรื้อรังมากมาย ดังรูปภาพ

โรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่

มะเร็ง

กล่องเสียง
ช่องปากและคอ
หลอดอาหาร
หลอดลมและปอด
มะเร็งเม็ดเลือด
กระเพาะอาหาร
ตับอ่อน
ไตและท่อไต
ลำไส้ใหญ่
ปากมดลูก
กระเพาะปัสสาวะ

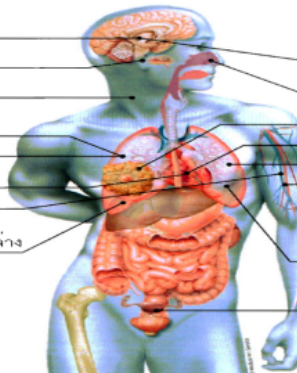
โรคเรื้อรัง

โรคหลอดเลือดสมอง
ตาบอด, ต้อกระจก
เยื่อหุ้มปอดอักเสบ
เส้นเลือดแดงใหญ่โป่งพอง
เส้นเลือดหัวใจตีบ
ปอดบวม
เส้นเลือดแข็งตามแขนขา
โรคถุงลมโป่งพองเรื้อรัง
หืด
ความผิดปกติระบบหายใจ
กระดูกเชิงกรานแตกหัก
ระบบสืบพันธุ์ผิดปกติ
รวมทั้งมีบุตรยาก

โรคที่เกิดจากควันบุหรี่มือสอง (รับควันจากผู้อื่นสูบ)

เด็ก

มะเร็งสมอง*
หูอักเสบเรื้อรัง
มะเร็งต่อมน้ำเหลือง*
อาการผิดปกติ
ทางเดินหายใจ
หืด*
ทารกตายเฉียบพลัน
มะเร็งเม็ดเลือดขาว*
โรคทางเดินหายใจส่วนล่าง

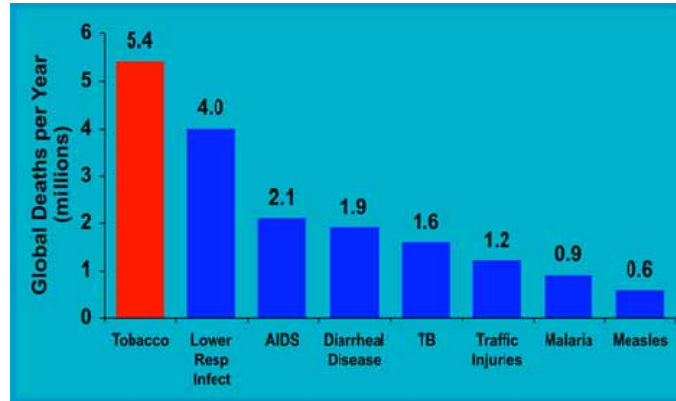
ผู้ใหญ่

โรคเส้นเลือดในสมอง*
การระคายเคืองจุก
มะเร็งโพรงจมูกและไซนัส*
มะเร็งเต้านม*
โรคหัวใจขาดเลือด
มะเร็งปอด
เส้นเลือดแข็ง*
โรคถุงลมโป่งพอง*
โรคทางเดินหายใจเรื้อรัง*
หืด*
โรคปอดเรื้อรัง*
ภาวะผิดปกติในระบบ
สืบพันธุ์สตรี
ทารกน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์
คลอดก่อนกำหนด*

* โรคที่หลักฐานแสดงว่าเป็นไปได้ที่บุหรี่เป็นสาเหตุ
โรคที่หลักฐานยืนยันว่าบุหรี่เป็นสาเหตุ

แม้แต่คนที่ไม่สูบบุหรี่ที่รับควันบุหรี่จากคนอื่นก็สามารถที่จะเป็นอันตรายได้มากมายเช่นเดียวกัน ถ้าบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคได้ขนาดนี้ นั่นหมายถึงว่าเป็นภาระของโรงพยาบาล เป็นภาระของสังคมทางด้านสุขภาพมากแค่ไหนที่ต้องดูแลโรคเหล่านี้ ถ้าเราช่วยกันควบคุมยาสูบ ช่วยกันป้องกัน ก็จะป้องกันโรคเหล่านี้ได้ทั้งคนสูบและคนที่ไม่ได้สูบ ขณะนี้ข้อมูลขององค์การอนามัยโลกบอกว่าบุหรี่เป็นสาเหตุการตายที่ร้ายแรงที่สุด

Tobacco Is Now the World's Leading Single Agent of Death

Unless urgent action is taken, tobacco will soon kill half again as many people each year – and will kill 1 billion people this century

World Health Organization

ถ้าเราดูตาม diagram จะเห็นว่าบุหรี่ยังทำให้คนตายถึงปีละ 5 ล้าน 4 แสนคน ในขณะที่เรากลัวเรื่องเอดส์ เรื่องอุบัติเหตุจราจร เรื่อง TB ที่กำลังเพิ่มมากขึ้นในบ้านเรา แต่บุหรี่ยังเป็นสาเหตุของการตายมากกว่าสามโรคที่ว่านี้รวมกันเสียอีก

ถ้าเรามองว่าคนไทยตายเท่าไร ปีหนึ่งคนไทยตายประมาณ สี่หมื่นสองพันคน เราตายจากเอดส์กี่คน ตายจากอุบัติเหตุจราจรกี่คน ข้อมูลบ้านเราก็ไม่ต่างจากทั่วโลกเฉลี่ย คือมีคนตายจากบุหรี่ยากมายเหลือเกิน เฉพาะมะเร็ง มี 31% ของมะเร็งในผู้ชายมีสาเหตุมาจากบุหรี่ยี่ 8% ของมะเร็งในผู้หญิงมีสาเหตุจากบุหรี่ยี่เช่นเดียวกัน ความร้ายแรงตรงนี้ทำให้เราจำเป็นที่จะต้องทำ ถ้าดูข้อมูลการสำรวจการใช้ยาสูบในประเทศไทยจะเห็นว่าผู้ชายไทยยังสูบบุหรี่ถึง 42% ยังสูบบุหรี่อยู่ในปี 2548-2549 และสำรวจล่าสุดในปี 2552 ผู้ชายก็ยังอยู่ที่ 40% ผู้หญิง 2.7% แต่ผู้หญิงวัยรุ่น 4.8% นั้นหมายถึงอนาคตผู้หญิงไทยจะสูบบุหรี่มากขึ้น กำลังเป็นปัญหาใหญ่

ถ้าเราดูความสูญเสีย รัฐบาลเก็บภาษีจากบุหรี่ยี่ได้ปีละ 43,207 ล้านบาท แต่เฉพาะ 3 โรค มะเร็งปอด โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ และถุงลมโป่งพอง เราเสียค่ารักษาไป 45,550 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าอีก และถ้าเราคิดถึงโรคอื่นๆ ที่ได้พูดมาข้างต้นแล้วนั้น เราสูญเสียสักแค่ไหน

ถ้าเราคิดว่าขณะนี้เรามี 20% โดยเฉลี่ยทั้งผู้หญิงและผู้ชายสูบบุหรี่ เรามีคนไทยสูบบุหรี่ประมาณ 11 ล้านคน ในจำนวนนี้ถ้าเราจะช่วยเหลือเขา ตอนนี้เรามีโรงพยาบาลที่มีคลินิกเลิกบุหรี่ทั่วประเทศ ในแต่ละคลินิกมีคนใช้บริการวันละกี่คน ปีหนึ่งโรงพยาบาลหนึ่งได้กี่คน สมมุติว่าเรามี โรงพยาบาลที่มีคลินิก 100 โรงพยาบาล เรามีวันละ 20 คน เดือนหนึ่งมีแค่ 20 วันทำการ รวมแล้วประมาณ 400 คน ปีหนึ่งเราได้สี่หมื่นกว่าคน 100 โรงพยาบาลได้กี่คน เราได้นิดเดียวเอง ได้ไม่กี่เปอร์เซ็นต์ของคนที่เป็นบุหรี่ เมื่อเป็นอย่างนี้การให้บริการในคลินิกเลิกยาสูบอย่างเดียวไม่มีทางที่จะช่วยเหลือให้คนเลิกบุหรี่ได้ ดังนั้นจึงบอกว่าทั้งโรงพยาบาลต้องช่วยกัน เรามีคลินิกตั้งรับอย่างเดียวไม่ได้ เราคงต้องทำเชิงรุก

คนที่สูบบุหรี่เองไปสำรวจแล้วพบว่าคนสูบบุหรี่ไม่กี่คนที่รู้ว่ามีอันตรายมากขนาดไหน ส่วนใหญ่รู้แต่คิดว่าคงนิดหน่อย การทำเชิงรุกจะทำได้โดยคลินิกเลิกบุหรี่อย่างเดียวก็คงไม่ได้ ต้องทำทั้งโรงพยาบาล เพราะโรงพยาบาลเป็นจุดที่มีโอกาสดีที่สุดที่จะเข้าถึงผู้สูบบุหรี่ เข้าถึงญาติเขา และหมอ/พยาบาลคือผู้ที่ผู้ป่วยฟังมากที่สุด คนอื่นไปแนะนำเขาฟังน้อยกว่าเรา เขาเชื่อถือเรา จำเป็นที่พวกเราต้องทำ และทำในโรงพยาบาลไม่พอต้องเป็นเครือข่าย

ตัวอย่างอย่างนี้คือตัวอย่างที่องค์การอนามัยโลกอยากให้เกิดขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างสาธารณสุขมูลฐานที่อยู่ใกล้ชาวบ้านต้องมีบทบาท โรงพยาบาลที่จะมานำเสนอวันนี้มีทุกอย่างที่อยากเห็น อันนี้จะเป็นตัวอย่างไม่เฉพาะประเทศไทย น่าจะเป็นตัวอย่างสำหรับทั้งโลก ดังนั้น เราจะคุยกันว่าโรงพยาบาลเหล่านี้ทำอย่างไร มีจุดอ่อน จุดแข็งตรงไหน อย่างไร เราจะพัฒนาต่ออย่างไร และขยายผลไปทั่วประเทศได้อย่างไร

จะเริ่มจากโรงพยาบาลอินทร์บุรี ซึ่งได้ทำก่อนใคร ว่าอินทร์บุรีได้ทำอย่างไรบ้างและดูว่ามีจุดเด่นที่เราอยากเห็นอย่างไร

ระบบการแนะนำเลิกบุหรีในชุมชน

บุษริน เฟิงบุญ

โรงพยาบาลอินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี

จากโรงพยาบาลปลอดบุหรีถึงการช่วยเลิกบุหรีในชุมชน

ประกาศโรงพยาบาลปลอดบุหรี

โรงพยาบาลได้เริ่มทำโรงพยาบาลปลอดบุหรีมาตั้งแต่ปี 2548 และได้ประกาศเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี 100% ตั้งแต่ปี 2549

ทีมสหสาขาวิชาชีพ/บุคลากรผู้สูบบุหรี

ระบบการทำงานใช้ทีมสหสาขาวิชาชีพที่บุคลากรทุกหน่วยงาน ทุกวิชาชีพ ตั้งแต่เภสัชกร ทันตแพทย์ แพทย์ นักกายภาพบำบัด แพทย์แผนไทย คนงาน

ที่สำคัญ จุดเด่นของอินทร์บุรีคือเราเอาบุคลากรที่สูบบุหรีของโรงพยาบาลทุกคนมาเป็นทีมงาน เพราะว่าช่วงแรกที่เราทำนั้นผู้สูบบุหรีจะต่อต้านโครงการด้วยคิดว่าเราไปรบกวนสิทธิหรือไปกดดันเขา เมื่อเราได้นำผู้สูบบุหรีมาเป็นทีมงาน ผลก็คือ 1) เราได้พวก เราไม่มีคนต่อต้าน 2) เราได้ประสบการณ์ตรงจากคนที่สูบบุหรีจริงๆ มาใช้ในการทำงาน เช่น การติดป้ายในโรงพยาบาล เราจะให้ผู้สูบบุหรีเป็นผู้ออกแบบ คิดว่าจะไปติดตรงไหน เพราะผู้สูบบุหรีจะรู้ว่าป้ายแบบไหนจะทำทายน่าสูบ ป้ายแบบไหนที่นำให้ความร่วมมือ และจุดไหนเป็นจุดที่ควรติดป้าย คือเป็นจุดที่ล่อแหลมหรือจุดที่มีบรรยากาศที่เหมาะสมกับการสูบ ฉะนั้นเราจึงให้ผู้สูบบุหรีเป็นผู้คิดและทำ

ระบบ 5As ในงานประจำ

ระบบที่เราใช้เป็นระบบ 5A¹ ซึ่งคิดว่าประเทศเราควรระบบเดียวกัน
หมด อยู่ในงานประจำ มีลักษณะสอดคล้องกับงานของแต่ละหน่วยงาน

การดำเนินงานของ OPD และหน่วยงานสนับสนุน

คัดกรองประวัติการสูบบุหรี่และการได้รับควันบุหรี่มือสอง

OPD กับหน่วยงานสนับสนุนใช้รูปแบบใกล้เคียงกัน คือ ทุกคน ทุก
หน่วยงานต้องมีการคัดกรองซักประวัติของผู้สูบบุหรี่และผู้ได้รับควันบุหรี่มือ
สอง

ทำสัญลักษณ์

เมื่อคัดกรองแล้วจะมีการติดสติ๊กเกอร์คือเริ่ม A1 และ A2 ของ
OPD คือถามว่ามีการสูบบุหรี่หรือเปล่า ถ้าบอกว่าไม่สูบก็จะติดสติ๊กเกอร์ว่า
ไม่สูบ และจะถามต่อว่ามีคนในบ้านสูบบุหรี่หรือไม่ เพื่อประเมินการได้รับ
ควันบุหรี่มือสอง ถ้ามีคนในบ้านสูบบุหรี่ จะติดสติ๊กเกอร์รูปบ้านที่มีบุหรี่อยู่
ข้างใน ถ้าถามแล้วพบว่าตัวเขาเป็นผู้สูบบุหรี่ก็จะเป็นสติ๊กเกอร์สูบบุหรี่ติดที่
ประวัติของผู้รับบริการทุกราย

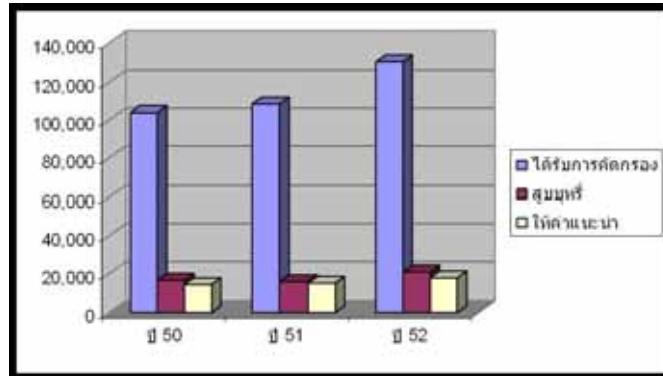
แนะนำการเลิกบุหรี่/ส่งต่อคลินิกอดบุหรี่

พอคุยเสร็จแล้วมีผู้สูบบุหรี่จะมีการแนะนำให้เลิกบุหรี่ ซึ่งการแนะนำ
จะเป็น 2 แบบ ถ้าแนะนำแล้วผู้รับบริการยินยอมและมีเวลาคุยกับเราต่อ ก็
จะส่งต่อไปที่คลินิกอดบุหรี่

¹ (1) Asking every patient about tobacco use, (2) Advising all smokers to quit, (3)
Assessing smokers' willingness to make a quit-attempt, (4) Assisting smokers with
treatment and referrals, and (5) Arranging follow-up contacts.

แจกแผ่นพับ เทคนิค/คู่มือการเลิกบุหรี่

ถ้าคนไข้ยังไม่พร้อมวันนี้ จะมีคำแนะนำสั้น ๆ ในเรื่องของอันตรายของบุหรี่และจะมีแจกคู่มือการเลิกบุหรี่ให้ผู้ป่วย/ผู้รับบริการไปเลิกบุหรี่ด้วยตัวเอง หรือกรณีที่มีผู้สูบบุหรี่อยู่ในบ้านก็จะฝากเคล็ดลับการเลิกบุหรี่ด้วยตัวเองไปให้คนที่บ้านด้วย

พบว่า ตั้งแต่ปี 2550-52 เราสามารถคัดกรองผู้รับบริการที่ OPD ได้ประมาณ 90% แต่ก็มีอัตราแนวโน้มที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ผู้สูบบุหรี่เราจะพบประมาณ 15-16% ในแต่ละปี ซึ่งประมาณ 80% ของผู้สูบบุหรี่ได้รับคำแนะนำในการเลิกบุหรี่

การดำเนินงานของ IPD

ส่วนผู้ป่วยในเมื่อรับเข้าหอผู้ป่วยจะทำ 5A เลย เพราะผู้ป่วยในจะมีเวลามากกว่า

การคัดกรองประวัติการสูบบุหรี่และได้รับควันบุหรี่มือสอง

ในแบบฟอร์มรับใหม่ของทุกหน่วยงานจะมีแบบการคัดกรองการสูบบุหรี่ และแบบบันทึกการพยาบาลจะมีบันทึกการพยาบาลเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ทุกราย ถ้าผู้ป่วยย้ายเตียงจะมีแบบฟอร์มการส่งต่อของแต่ละหน่วยงาน

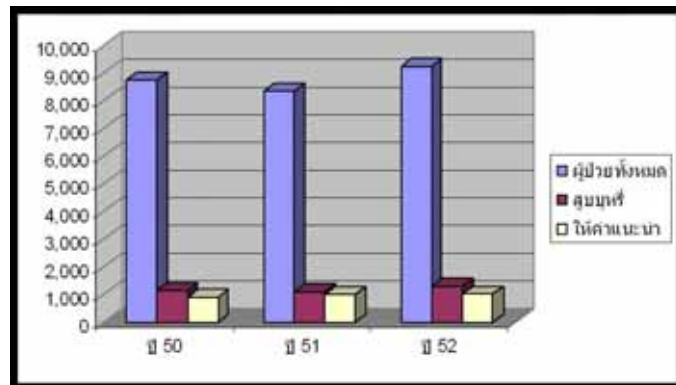
ดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัว

ที่สำคัญเราเน้นที่ครอบครัวด้วย เพราะว่าผู้ที่อยู่กับคนไข้คือครอบครัวตลอดเวลาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ ฉะนั้นการดูแลคนไข้เราจะเน้นญาติที่มาเฝ้าหรือคนในครอบครัวให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย

ติดตามและส่งต่อ

ที่สำคัญอีกอันคือระบบการติดตามและส่งต่อ A5 คือการติดตาม เรา มีปัญหาตรงนี้ค่อนข้างสูง มีคนไข้ที่ loss follow up มาก ทุกหอผู้ป่วยของเรา จะทำการติดตามเอง ไม่ได้ส่งที่คลินิกอดบุหรี

ผลการดำเนินการ

จำนวนผู้รับบริการที่เราสามารถทำได้ในหอผู้ป่วยในก็คือประมาณ 80% ได้รับการคัดกรองและพบผู้สูบบุหรี่ประมาณ 14-15% ในแต่ละปี ให้บริการเลิกบุหรีได้ประมาณ 85-87%

อัตราการเลิกบุหรี

OPD ร้อยละ 23

จากการให้บริการดังกล่าวเราพบว่าหลังการติดตาม 1 ปี OPD จะ ช่วยเลิกบุหรีได้ประมาณ 23% ในปีแรกที่ทำคือปี 2550 เราทำได้ถึง 32% แต่พอจำนวนผู้รับบริการเรามากขึ้น เราทำการเลิกบุหรีได้ก็จะน้อยลงเพราะ แต่ละปีเราจะมีผู้รับบริการเพิ่มมากขึ้นจากปี 2549 มีไม่ถึง 200 คน และใน ปี 2552 มีประมาณ 1,000 คน

IPD ร้อยละ 27

IPD สามารถช่วยเลิกบุหรีได้มากกว่า คือประมาณ 27% ซึ่งเรามอง ว่าปัญหาของเราคือ loss follow up ค่อนข้างมาก เมื่อ loss follow up ไป แล้ว เราจะถือว่าเป็นผู้ที่กลับไปสูบบุหรี่ จึงทำให้มีอัตราการเลิกบุหรีได้ ต่ำ ซึ่งตรงนี้เราจะแก้ไขปัญหาดต่อไป

โรงเรียน/วัด ร้อยละ 8

เราทำในโรงเรียนและวัดด้วย ที่สิ่งห้บุรีจะมีโรงเรียนพระปริยัติธรรม ซึ่งมีสามเณรเกือบพันรูป และสามเณรสุบบุรีกว่า 40% ทางวัดได้ติดต่อให้ เราไปให้บริการในการทำกลุ่มเล็กบุรี แต่ผลปรากฏว่าในการติดตามเมื่อ 1 ปี ทั้งโรงเรียนทั้งวัดเล็กบุรีได้ประมาณ 8% เด็กจะได้ผลตรงนี้ค่อนข้าง น้อย

ชุมชน ร้อยละ 50

ที่เราสนใจคือชุมชน เราทำชุมชนนาร่องหนึ่งหมู่บ้าน เราเข้าไปอบรม อสม. ให้ อสม. ไปชักจูง พูดคุยให้คนที่สุบบุรีให้มาเล็กบุรี เมื่อเขา รวมกลุ่มได้แล้วให้เขาเข้ามาและเราเข้าไปทำกลุ่มให้ในหมู่บ้าน กลุ่มแรกที่เราเข้าไปทำ 14 คน หลังติดตาม 1 เดือนเล็กได้ 9 คน ติดตาม 3 เดือน เหลือ 8 คน ติดตาม 1 ปีเหลือ 7 คน นั่นคือได้ 50% แต่พอเลย 1 ปีมา คนที่เคยเล็กได้ 3 เดือนกลับมาเล็กได้อีก ก็เป็นอันว่าเล็กได้ทั้งหมด 8 คน ในกลุ่มคนที่มาเข้ากลุ่มกับเรา แต่ที่สำคัญคือญาติ คือคนที่มาเล็กนั้นเป็น สามเณรแต่ภรรยาสุบด้วย มีอยู่คนหนึ่งที่มีสามีกลับไปชวนภรรยาเล็กบุรีได้ด้วย โดยไปแนะนำเอง ด้วยตัวเอง โดยที่เราไม่ต้องคุย คนที่มาเข้ากลุ่มกับเรามี อสม. ที่เล็กบุรีได้ หลังจากทำกลุ่มแล้ว เราเป็นพี่เลี้ยงไปให้คำปรึกษากับ อสม. ต่อ ที่เราภูมิใจคือ อสม. คนนี้กลับไปชักชวนคนที่ต้องการเล็กบุรีเข้ามา รับ บริการที่โรงพยาบาลได้เป็นจำนวนมาก เพราะเขามีประสบการณ์ตรงที่เขา เลิกได้ เขามีแรงจูงใจ มีความภาคภูมิใจ ไปคุยได้ ตอนหลังเราอบรม อสม. ต่อและให้เขาช่วย ซึ่ง อสม. คนนี้ได้ไปให้คำแนะนำกับกลุ่มเพื่อนที่กินเหล้า ด้วยกัน และเล็กได้อีก 3 คน จนทั้งกลุ่มเล็กได้หมดเลย ซึ่งตรงนี้เรามองว่า อสม. ก็มีศักยภาพในการทำงาน

ถอดบทเรียนการดำเนินงาน

จากการทำงานตั้งแต่ปี 2549 ทำให้เราถอดบทเรียนการทำงาน ออกมาได้ว่าผู้สุบบุรีส่วนใหญ่มาโรงพยาบาลจำนวนน้อย **ส่วนใหญ่อยู่ใน ชุมชน** การบำบัดของเราทำได้ไม่มาก ติดตามได้น้อย คนไข้ loss follow up

มาโรงพยาบาลก็เมื่อป่วยแล้ว ใช้ทรัพยากรมาก ได้ผลน้อย พอดิตตามเราพบคนไข้เสียชีวิตทุกครั้งที่ติดตาม ซึ่งเราพยายามช่วยไปแล้วแต่เสียชีวิตก่อน เราพบว่า**ชุมชนมีอัตราการเลิบบุหรี่ที่สูง** น่าพึงพอใจและน่าสนใจมาก ส่วน**การบำบัดในเด็กและเยาวชน**มักได้ผลน้อย

ปรับรูปแบบการดำเนินงาน ปี พ.ศ.2551

เราจึงปรับรูปแบบการทำงานในปี 2551 โดยเน้นการทำงาน**เชิงรุก**
ในชุมชน ช่วยผู้สูบบุหรี่ในชุมชนให้เลิกได้ก่อนเกิดโรค ใน**เด็กและ**
เยาวชนเน้นที่กระบวนการป้องกัน โดยทำกิจกรรมให้เด็กมีภูมิคุ้มกันด้วยตัวเอง และจะให้เด็กผลิตสื่อ ทำกิจกรรม และนำเสนอส่งให้**ครอบครัว**
ผู้ปกครองที่สูบบุหรี่ต่อ

เพราะจากการประชุมเรื่องบุหรี่ยุคแห่งชาติ มีข้อมูลผู้สูงอายุเป็นผู้ที่สูบบุหรี่ค่อนข้างมากแต่เลิกบุหรี่ย่อยที่สุด เพราะเข้าถึงสื่อต่างๆ ที่ส่วนกลางส่งไปน้อย เราต้องการให้เด็กผลิตสื่อเอง โดยเราเน้นพัฒนาการแต่ละช่วงวัย ถ้าเป็นเด็กเล็ก เราจะไปเล่นนิทาน วาดการ์ตูน ระบายสี ถ้าเป็นเด็กโตก็จะจัดตามพัฒนาการแต่ละช่วงวัย แต่เมื่อเสร็จแต่ละกิจกรรมที่ทำแล้วเราจะให้เด็กถือกลับบ้าน ไปอวดพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย เด็กจะไปคุย นี่คือสื่อต่อต้านบุหรี่ยุคที่เด็กจะสามารถนำไปสื่อต่อให้ผู้ปกครอง

รูปข้างๆ ที่เห็นคือรูปดอกไม้จันทร์ซึ่งเป็นรูปจาก
สามเณร

การสร้างความเข้าใจ

เมื่อเราดำเนินการเชิงรุก สิ่งแรกที่เราทำคือการสร้างความเข้าใจ

การสร้างความเข้าใจในโรงพยาบาล

การทำงานเชิงรุกไม่ใช่เรื่องเรื่องใหม่ แต่บุคลากรในโรงพยาบาลก็ยังไม่เข้าใจ ก่อนทำงานในชุมชนเราต้องสร้างความเข้าใจกับทีมงาน โดยเฉพาะ**ผู้บริหาร**ต้องเข้าใจและให้การสนับสนุนเรา **ทีมงาน**ของเราที่เป็นสหสาขาวิชาชีพ ทุกคนมีความรู้ ประสบการณ์และทัศนคติที่แตกต่างกัน การทำงานต้องมีเป้าหมายและสร้างภาพเดียวกันก่อนสำหรับผู้ร่วมงาน ต้องสร้างความเข้าใจก่อน

การสร้างความเข้าใจกับชุมชน

ชุมชนต้องทราบว่าเราทำงานตรงนี้เขา**ได้อะไร**และ**บทบาท**เขาคืออะไร

การสร้างเครือข่ายการทำงานกับชุมชน

เราได้ไปสร้างเครือข่าย 17 สถานีนามัย หมู่บ้านนำร่อง 2 หมู่บ้าน และมี อสม.เป็นคณทำงาน

การทำงานร่วมกับสถานีนามัย

เราได้**อบรม**เจ้าหน้าที่สถานีนามัยอย่างน้อย 1-2 ท่าน/สถานีนามัย ในเรื่องของทักษะ 5A และการให้บริการเลิบบุหรี่ **วางแผน**การทำงานร่วมกัน ตอนนี้เรามี**คลินิกเลิบบุหรี่ใน สอ.** ทั้งหมด 6 แห่ง สอ.สามารถทำงานได้เอง คัดกรองประวัติ ให้คำปรึกษาได้แต่ถ้ากรณีเกินความสามารถเขาจะ**ส่งต่อ**โรงพยาบาล โดยเราจะมีเครือข่ายการส่งต่อระหว่างโรงพยาบาลกับ สอ. และ สอ.จะเป็นผู้**ประชาสัมพันธ์**สถานที่ปลอดบุหรี่ให้เรา

บทบาทของแกนนำชุมชน

สื่อต่างๆ เข้าถึงชุมชนได้น้อย อสม.จะเป็น**ประชาสัมพันธ์**แบบปากต่อปากให้เราเพราะเราอบรม อสม.ในเรื่อง**การสร้างแรงจูงใจ การชักชวนเลิบบุหรี่ การแนะนำและติดตามให้กำลังใจ** เมื่อผู้ป่วยที่อยู่โรงพยาบาลแล้วไม่สูบบุหรี่เมื่อจำหน่ายจากโรงพยาบาลเราจะส่งข้อมูลให้อสม.ซึ่งจะติดตามให้กำลังใจในการเลิบบุหรี่ต่อไป คนที่สูบบุหรี่อยู่ อสม.จะไปชักชวนให้เขาเลิบบุหรี่

บทบาทของโรงพยาบาล

ส่วนบทบาทของโรงพยาบาลจะเป็น**ต้นแบบ**ให้หน่วยงานอื่นๆ **สนับสนุนวิชาการ** มีระบบ**การส่งต่อ**ระหว่างโรงพยาบาลและสถานีนามัย และดูแลช่วยเลิบบุหรี่ใน**บุคลากร**ของเราเองด้วย

สรุปบทเรียนจากการดำเนินงาน

เราสรุปได้ว่า**ชุมชนมีศักยภาพ**ในการทำงาน แต่เราต้อง**สร้างความเข้าใจ**กับชุมชนให้ได้ก่อนว่า เขามีบทบาทอย่างไร คนในชุมชนจะเป็น**แกนนำ**ในการดำเนินงานได้ดีที่สุด การดำเนินงานในชุมชนไม่มีสูตรสำเร็จ ต้อง**ศึกษาวิถีชีวิตและต้นทุนของชุมชน** แล้วใช้ต้นทุนนั้น ระบบ

การทำงานต้อง**ชัดเจน** **ง่าย** **ไม่ซับซ้อน** โรงพยาบาลเป็นแค่**พี่เลี้ยง**พอ
ส่วนทางชุมชนมีปัญหา**ด้านระบบข้อมูล**และต้องมีการพัฒนาอีกมาก

ที่พูดมาทั้งหมดเป็นรูปแบบที่อินเทอร์บุรีทำ ถ้าว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด
หรือไม่ เราก็คงบอกว่ายังไม่ดีที่สุด ยังมีจุดอ่อนและยังคงต้องพัฒนาต่อไป

นพ.ชัย กฤติยาภิชาติกุล

ผมคิดว่าทางอินเทอร์บุรีได้นำเสนอตัวอย่างที่ดีมาก คือแทนที่จะมี
คลินิกเล็กบูหรี ซึ่งคนจะเข้ามาเพียงไม่กี่คน แต่ที่นี่ screen ได้ถึงปีละแสน
คน ซึ่งถ้ามีคนไข้บูหรีประมาณ 10% นั้นจะหมายความว่า จะพบเป็นหมื่น
ขึ้นไปที่เป็นคนบูหรีที่เราได้ให้คำแนะนำไป นอกจากนี้ยังมีการให้บริการ
ที่เป็นเครือข่ายถึง อสม. นี่คือตัวอย่างที่เป็นต้นแบบที่องค์การอนามัยโลก
นั้นอยากให้เรา และทำได้ถึงผู้รับบริการได้อย่างต่อเนื่องจริงๆ ซึ่งถ้ามีการ
พัฒนาไปอีกก็น่าจะเป็นที่นำไปเผยแพร่ในระดับโลกได้ต่อไป

เมื่อที่ คุณบุษรินได้พูดถึงว่าทำต่อคนไข้อย่างไร แล้วถ้าเป็นใน
โรงพยาบาล กับบุคลากรในโรงพยาบาลจะอย่างไรบ้าง ต่อไปเป็น
โรงพยาบาลตากสิน ซึ่งจะนำเสนอในส่วนนี้ด้วยเชิญ คุณหมอกิตติยา จาก
โรงพยาบาลตากสินครับ

โรงพยาบาลตากสิน ปลอดภัย 100%

พญ.กิตติยา ศรีเลิศฟ้า

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตากสิน

โรงพยาบาลตากสินเป็นโรงพยาบาล 1 ใน 9 โรงพยาบาล ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร การรณรงค์กิจกรรมโรงพยาบาลปลอดภัย 100% เราได้ทุนจากมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่และจากเครือข่ายวิชาชีพแพทย์ในการควบคุมการบริโภคยาสูบมา 2 ทุน ในพื้นฐานคือ 1) การดำเนินการด้านนโยบาย 2) การจัดสิ่งแวดล้อม 3) การส่งเสริมการเลิกบุหรี่ และ 4) การขยายผลออกสู่ชุมชน ซึ่งเป็น basic ถ้าโรงพยาบาลไหนยังไม่ได้ทำ ต้องทำ 4 กิจกรรมนี้ โดยก่อนที่จะทำตรงนี้ได้ต้องอ่านหนังสือเยอะๆ ก่อน โดยเฉพาะหนังสือถอดบทเรียนของมูลนิธิฯ ของอ.กรองจิตต์ เราจึงจะรู้ว่า เราจะต้องเริ่มทำอะไร

นโยบาย

ตอนแรกเราต้องออกนโยบายโดยท่านผู้อำนวยการก่อน และจัดตั้งกรรมการจากหัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่ายประมาณ 24 คนและมีคณะทำงานซึ่งมาจากหอผู้ป่วยทั้งหมด 63 คน โดยส่งนโยบายไปสู่ทุกหน่วยงาน

นโยบายโรงพยาบาลปลอดภัย 100%

1. โรงพยาบาลตากสิน เป็นเขตปลอดภัย 100%
2. ผู้บริหารและบุคลากรในโรงพยาบาลตากสินทุกระดับเป็นตัวอย่างที่ดีในการไม่สูบบุหรี่
3. ผสมผสานการดำเนินงานโรงพยาบาลปลอดภัยเข้ากับการบริการสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาล
4. บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการตักเตือน เมื่อพบเห็นผู้สูบบุหรี่ในเขตโรงพยาบาล
5. บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรงพยาบาลปลอดภัย
6. บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการรณรงค์ไม่สูบบุหรี่

7. จัดสภาพแวดล้อมในโรงพยาบาล ให้เอื้อต่อการไม่สูบบุหรี่
8. สนับสนุน ให้กำลังใจผู้ที่ต้องการเลิกสูบบุหรี่
9. พัฒนาสภาพร่างกายและจิตใจ ผู้ที่เลิกสูบบุหรี่ได้สำเร็จ
10. สร้างเครือข่าย แกนนำเพื่อการไม่สูบบุหรี่ ในโรงพยาบาลและชุมชน
11. ไม่มีการจำหน่ายบุหรี่ภายในบริเวณโรงพยาบาล
12. ไม่รับสมัครบุคลากรที่สูบบุหรี่ เข้าทำงานในโรงพยาบาล

เราจะไม่รับสมัครคนที่สูบบุหรี่เข้ามาทำงานในโรงพยาบาล

การประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญ เรามีการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายหลังเคาะฆ้องชาติทุกวันว่า “โรงพยาบาลของเราเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ ขอขอบคุณทุกท่านที่ไม่สูบบุหรี่” และมี spot TV เพื่อการไม่สูบบุหรี่และมีคาราโอเกะ บ้านปลอดบุหรี่ทางโทรทัศน์วงจรปิดเป็นประจำทุกวัน

การสำรวจก่อนเริ่มโครงการ

ก่อนดำเนินการเรามีการสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ทำงาน สอบถามบุคลากรประมาณ 800 คนพบว่า เห็นด้วยกับนโยบายและรู้สึกภาคภูมิใจที่เราจะช่วยเหลือให้ผู้อื่นเลิกบุหรี่ด้วยถึง 99%

สำหรับผู้ให้บริการมีการสอบถาม 1,000 คน พบว่าเห็นด้วยกับนโยบายโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ถึง 99% และรู้สึกสบายใจที่โรงพยาบาลเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ 88%

การศึกษาดูงาน

หลังจากออกนโยบายแล้ว เราไปดูงานที่อินทร์บุรีโดยคุณบุศรินทร์เป็นคนสอนเราทั้งหมด ดูที่ ward ดูการติดสติ๊กเกอร์ และได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี

การจัดสภาพแวดล้อม

เราได้จัดทำป้าย “โรงพยาบาล
ตากสินเป็นเขตปลอดบุหรี่ 100%” ติด
ด้านหน้าโรงพยาบาล ให้เห็นอย่าง
ชัดเจนป้ายหน้าโรงพยาบาล

นอกเหนือจากสติ๊กเกอร์มูลนิธิฯ
แล้วเราได้จัดทำสติ๊กเกอร์เพิ่ม ซึ่งดีไซน์
โดยหน่วยงานเวชניתศน์ มีรูปดอก
ลีลาวดีหักกลีบเป็นสัญลักษณ์ซึ่งแสดง
ถึงความร่วมมือกันของสหสาขาวิชาชีพ
มีแพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัชกร
และบุคลากรทั่วโรงพยาบาล

มีการจัด event มอบสติ๊กเกอร์
ให้หน่วยงานและฝ่ายต่างๆ เพื่อนำไป
ติด

จัดนิทรรศการวันงดสูบบุหรี่โลก มีการติดสติ๊กเกอร์ในลิฟท์ทุกตัว

แจกเสื้อสัญลักษณ์การไม่สูบบุหรี่
เพื่อเพิ่มแรงจูงใจแก่บุคลากร

และจัดทำเสื้อยืดสีฟ้าอ่อนให้
สำหรับแกนนำประมาณ 60 คน
ใส่เป็นรุ่นแรก รุ่นที่ 2 วัน
สถาปนาจะแจกเสื้อ ซึ่งมีเรื่อง
บุหรี่ให้ใส่กันทั้งโรงพยาบาล
และกำลังจะออกรุ่นที่ 3 เป็นเรื่อง
ของการได้ HA และใส่เรื่องของ
บุหรี่เข้าไปด้วย

เป็นกำลังใจและแสดง
ความยินดีในการปฏิบัติกับผู้ที่
เลิกบุหรี่ได้สำเร็จ

ผู้บริหารและกรรมการลง
ไปเยี่ยมให้กำลังใจทุกหน่วยงาน
อย่างสม่ำเสมอ

ระบบเฝ้าระวังการสูบบุหรี่
ในโรงพยาบาล หัวหน้าพยาบาล
จะไปสำรวจ ติดตามจำนวนกัน
บุหรี่ทุกเดือน

การส่งเสริมการเลิกสูบบุหรี่

การอบรม

เราจัดอบรมเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล 1,260 คน เพื่อมอบนโยบาย และให้ความรู้ มีการเพิ่มศักยภาพของพยาบาลในการใช้เทคนิค 5A ได้ จำนวนเกือบร้อยละ 425 คน

เพิ่มศักยภาพแกนนำเพื่อเพิ่มความมั่นใจของเขา และมีโครงการ ส่งเสริมการเลิกบุหรี่โดยกลุ่มงานอนามัยชุมชน ทำในผู้ป่วยและญาติ 18 คน พบว่าสามารถเลิกบุหรี่ได้ถึง 61% ซึ่งตอนนี้ก็ยังเลิกได้อยู่เนื่องจากยังสามารถตามใกล้ชิดได้

โครงการส่งเสริมการเลิกบุหรี่

โครงการช่วยให้บุคลากรเลิกสูบบุหรี่

โรงพยาบาลตากสินจัดทำโครงการ “ลด ละ เลิกบุหรี่” ให้เจ้าหน้าที่ และญาติ โดยมีผู้เข้าร่วมโครงการ 18 คน ชาย 15 คน หญิง 3 คน ดำเนินการตั้งแต่เดือน มกราคม – พฤศจิกายน 2551 สามารถรักษาครบ กำหนดและเลิกได้ 11 คน (61%)

โครงการคัดกรองการสูบบุหรี่

The image shows two forms used in the smoking cessation program. The left form, titled 'ใบคัดกรองโรค' (Disease Screening Form), contains fields for patient information (Name, Age, Sex, Address), smoking status (Smoker/Non-smoker), and various health conditions (Hypertension, Diabetes, etc.). The right form, titled 'ใบประเมินผล' (Evaluation Form), contains fields for patient information, smoking status, and various health conditions, similar to the left form.

สำหรับหน่วยงานคัดกรอง เมื่อได้กลับมาจากอินทบุรีแล้ว ได้มีการนำมาพัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสมกับเรา โดยเขาได้เริ่มทำเลยและมาระดมสมองในการทำสติ๊กเกอร์ของเราเอง โดยออกมาเป็น 4 แบบ คือ

สูบบุหรี่

บ้านไม่มีใครสูบ

ผู้ป่วยไม่สูบบุหรี่

บ้านมีคนสูบบุหรี่อยู่

ผลการคัดกรอง ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2551-มกราคม 2553

- หอผู้ป่วยใน 19 หอ ช่วงแรกได้ประมาณ 50% ปัจจุบันได้ประมาณ 98%
- ผู้ป่วยนอก ช่วงแรกได้ประมาณ 59% ในปัจจุบันได้ 95%
- หน่วยคัดกรองผู้ป่วยซึ่งพบผู้ป่วยเป็นด่านแรกสามารถคัดกรองผู้ป่วยได้ 45,374 ราย คัดกรอง 100% พบคนสูบบุหรี่ประมาณ 4.9% ในจำนวนนี้แสดงความยินดีที่จะเลิกบุหรี่ 90%
- ทันตกรรมมีผู้ป่วยทั้งหมด 24,922 ราย พบผู้สูบบุหรี่ประมาณ 1.8% ต้องการเลิกบุหรี่ 64%
- หอผู้ป่วยกุมาร แปลกมาก นึกว่าเขาจะไม่ทำ ผู้ป่วยทั้งหมด 2,985 คน จากการชักประวัติพบมีสมาชิกในบ้านของผู้ป่วยเด็กสูบบุหรี่ถึง 1,640 ราย เขาใช้เทคนิค 5A กระตุ้นญาติ พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย กำลังเลิกบุหรี่ ครั้งหนึ่ง เลิกได้ 6.4% และมีการติดตามทางโทรศัพท์เป็นระยะๆ
- ผู้ป่วยนอก ENT คัดกรองผู้ป่วยทุกราย พบผู้ป่วยสูบบุหรี่ประมาณ 3.2% ของผู้ใช้บริการของเขาและมีสมาชิกในบ้านของผู้ป่วยสูบบถึง 1,749 คนคิดเป็น 15%
- CCU ผู้ป่วยทั้งหมด 530 ราย ผู้สูบบุหรี่คิดเป็น 16.4% และมีผู้ที่ต้องการจะเลิกบุหรี่ถึง 62% เนื่องจากเขาป่วยและรู้ว่าบุหรี่เป็นสาเหตุให้เขาป่วย จึงต้องการจะเลิกบุหรี่ เพราะฉะนั้นจะมีการใช้เทคนิค A1, A2 หรือถ้าต้องการเลิกบุหรี่ก็จะส่งต่อไปที่หน่วยงานอนามัยชุมชน

ระบบส่งต่อหรือจัดตั้งพัฒนาศูนย์คลินิกเล็บบุหรี่

ประเภทที่ 1 ให้คำแนะนำตามแนวทาง 5A

เดือนตุลาคม 2551 – 31 ธันวาคม 2552 จำนวน 286 ราย ผู้ป่วย
 ใน 21 ราย ผู้ป่วยนอก 194 ราย และมาเองที่คลินิก 71 ราย ซึ่งในจำนวน
 ทั้ง 286 รายนี้ มีผู้สมัครใจมาบำบัด 103 ราย

ประเภทที่ 2 การบำบัดในคลินิกอดบุหรี่

จำนวน 103 ราย มารักษาครบกำหนดและเลิกได้ 33 ราย คิดเป็น
 ร้อยละ 32%

ในการพัฒนางานเล็บบุหรี่ที่งานอนามัยชุมชนนี้ ตั้งแต่เราเริ่ม
 โครงการ ตุลาคม 2551- ธันวาคม 2552 มีสถิติการส่งมาจากผู้ป่วยใน 21
 ราย ผู้ป่วยนอก 194 ราย มาที่คลินิกอดบุหรี่เอง 71 ราย เป็นจำนวนทั้งสิ้น
 286 ราย ซึ่งถามจากเจ้าหน้าที่อนามัยชุมชน พบว่าก่อนที่จะเริ่มโครงการนี้มี
 ผู้ป่วยประมาณ 100 กว่ารายเท่านั้นเอง แสดงว่าเมื่อเราเริ่มโครงการนี้มีผู้
 ที่มาที่คลินิกอดบุหรี่มากขึ้น ใน 286 รายมีผู้ที่คิดว่าจะมาบำบัดจริง ๆ แค่
 103 ราย ซึ่งมารักษาครบ (หรือที่เรียกว่า intake ครบ) และสามารถเลิกได้
 33 รายคิดเป็น 32% มีการ follow up จาก 33 รายนี้เมื่อครบ 1 เดือนเลิก
 ได้ 45% ที่ 3 เดือนเลิกได้ 34% ที่ 6 เดือนเลิกได้ 28% และที่ 1 ปีเลิกได้
 เหลือเพียง 20% ส่วนใหญ่จะกลับไปสูบบุหรี่อีก

การขยายผลรณรงค์สู่ชุมชน

ขยายผลระบบ ถนน ปชต (5A) ลงสู่ชุมชน โดยเน้นการรณรงค์เรื่อง
 การจัดเขตปลอดบุหรี่ในที่สาธารณะกับองค์กรต่าง ๆ และมีกิจกรรม
 รณรงค์สร้างกระแสนโยบายปลอดบุหรี่ ตามความเหมาะสม (ถาม/แนะนำ/
 ประเมิน/ช่วยเหลือ/ติดตาม)

เรามีการทำกิจกรรมร่วมกับสำนักงานเขต สถานีตำรวจ สำนักศึกษา
โรงเรียนต่างๆ และข้างเคียงโรงพยาบาล เรามีกิจกรรมวันงดสูบบุหรี่โลก
ซึ่งเราคิดว่าเราทำได้ดีพอสมควร

กิจกรรมรณรงค์วันงดสูบบุหรี่โลกปี 2551-2552

นำขบวนเดินรณรงค์ รพ.
ตากสิน ร่วมใจจัดภัยบุหรี่ 24
ก.ย. 51

นพ.ชัย กฤติยาภิชาติกุล

ขอบคุณคุณหมอกิตติยาครับ พวกเราถ้าฟังแล้วและจับเอาข้อมูลของโรงพยาบาลอินทร์บุรี และโรงพยาบาลตากสินมารวมกัน เราจะเห็นชัดในภาพของการบริการผู้ป่วย สิ่งที่ทำในด้านสิ่งแวดล้อมของโรงพยาบาลให้ปลอดภัยทั้งจากตัวเจ้าหน้าที่ไม่สูบบุหรี่และสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ให้มีการสูบบุหรี่ เมื่อรวมกันก็จะเห็นภาพรวมครบทั้งหมดที่ควรจะทำ ที่นี้มีการ screen คนใช้ได้เยอะ

จะเห็นได้ว่าการเริ่มตั้งแต่อบรมเจ้าหน้าที่จำนวนมากเพื่อให้เข้ามาร่วมโครงการ ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญ ทำอย่างไรที่จะให้คนเข้ามาร่วมขณะที่เรามองว่าทุกวิชาชีพในโรงพยาบาล ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยล้วนมีความสำคัญ ที่นี้ก็เอามาเป็นส่วนร่วมทั้งหมด

สถิติจำนวนต่าง ๆ นั้นเราคงได้นำมาศึกษากันต่อไปเนื่องจากมีเวลาจำกัด แต่ผมสังเกตว่ามีการ screen จากผู้ป่วย ญาติ ได้เยอะ บางแผนกพบ 2% บางแผนกพบ 50% อย่างแผนกเด็ก พบญาติ 50% สูบบุหรี่ จริง ๆ แล้วพวกนี้เป็นรายละเอียดที่พวกเราต้องศึกษาเชิงคุณภาพต่อไปว่าบริการชนิดใดเป็นอย่างไร ทำไมมีการแตกต่างกันอย่างไร ถ้าเราทำต่อและศึกษาแล้วเราจะได้ข้อมูล บทเรียน ที่เราจะไปพัฒนาคุณภาพต่อไปข้างหน้าได้

ส่วนในเรื่องของสิ่งแวดล้อมของโรงพยาบาลปลอดภัย เราต้องปฏิบัติตามกฎหมายให้เป็นโรงพยาบาลปลอดภัย 100% เราเพิ่มออกประกาศกระทรวงและจะมีผลบังคับใช้อีก 2-3 เดือนข้างหน้า ซึ่งพอเข้าไปในรั้วโรงพยาบาลจะสูบบุหรี่ไม่ได้เลย ไม่ว่ามุมไหน ตรงไหนก็แล้วแต่ ซึ่งแต่เดิมเคยบอกว่าในอาคารสูบบุหรี่ไม่ได้ ข้างนอกสูบบุหรี่ได้ แต่ตอนนี้ต้อง 100% เพราะฉะนั้นเรามาดูโรงพยาบาลรามาธิบดีทำสิ่งแวดล้อมปลอดภัย 100% อย่างไรและโรงพยาบาลรามาธิบดีจะเป็นส่วนเต็มเต็มของทั้ง 2 โรงพยาบาลที่ลงไปถึงชุมชนอย่างกว้างขวางและคนทุกคนทุกแผนกของโรงพยาบาลเข้ามาทำหมด ขอเชิญคุณพวงประกาศ ครับ

การดำเนินงานโรงพยาบาลปลอดบุหรี่: โรงพยาบาลรามัน

พวงประภา เพ็ชรมี

โรงพยาบาลรามัน จ.ยะลา

โรงพยาบาลรามันเป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียง ในภาคใต้ การดำเนินการเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ของรามันเพิ่งดำเนินการมาได้ปีกว่าๆ เท่านั้น แม้ว่าเราจะรับนโยบายมาตั้งนานแล้ว แต่การดำเนินงานในช่วงแรกๆ ยังกระต่อนกระแต่น หลังจากเราได้มาเข้าร่วมประชุมเมื่อเดือนเมษายน 2551 ที่โรงแรมเอเชีย เราได้รับฟังการแลกเปลี่ยนของโรงพยาบาลนาร่อง เราคิดว่าไม่น่าจะยากเกินไป เมื่อกลับไปได้ไปนำเสนอกับผู้อำนวยการและได้รับความเห็นชอบให้ดำเนินการทันที

สิ่งแรกที่เราทำก็คือการสำรวจผู้รับบริการและเจ้าหน้าที่ ว่าเห็นด้วยกับการที่เราจะทำโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ 100% หรือไม่ ปรากฏว่าคนที่เราสัมภาษณ์เห็นด้วยหมด เราก็ลุยกันต่อด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน โดยมีคณะกรรมการ 2 ชุดด้วยกัน ชุดแรกเป็นคณะกรรมการอำนวยการซึ่งจะประกอบด้วย หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน ผู้อำนวยการ ซึ่งทีมนี้จะเป็นผู้กำหนดนโยบายและแผนงานต่างๆ ชุดที่สองเป็นคณะกรรมการทีมอาสา ซึ่งจะเป็นตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ และผู้ที่จะอาสามาช่วยงาน ทีมนี้มีความสำคัญซึ่งเราจะเรียกว่าทีมมดงาน

เมื่อเราได้คณะกรรมการแล้ว เราจะร่วมกันร่างนโยบายและประกาศให้รับทราบทั่วกันทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้เขาทราบด้วยว่า โรงพยาบาลของเราเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ 100% ติดป้ายประชาสัมพันธ์และสื่อต่างๆ ติดสติ๊กเกอร์และเมื่อทุกท่านเข้ามาในโรงพยาบาลของเราจะเห็นสติ๊กเกอร์ค่อนข้างเยอะ มีการติดที่ประตูทุกแห่งซึ่งจะเห็นว่าโรงพยาบาลรามันเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ 100% ขอขอบคุณที่ไม่สูบบุหรี่ในโรงพยาบาล

ภายนอกเราก็ทำหนังสือเวียนแจ้งไปทุกแห่ง ทั้งภายในอำเภอและ
อำเภอใกล้เคียง พร้อมทั้งขอความร่วมมือจากการที่ไปร่วมประชุมภายใน
จังหวัด เช่น ผู้อำนวยการ หรือตัวแทนผู้อำนวยการ เมื่อไปประชุมจะให้แจ้ง
กับที่ประชุมให้ทราบด้วยว่าขณะนี้เราได้ดำเนินการ รวมถึงเราได้จัดทำเวบ
ไซต์ของโรงพยาบาลเป็นโรงพยาบาลปลอดภัยด้วย พร้อมทั้งมีสื่อต่างๆ ที่
ประชาสัมพันธ์ใช้ในงานจัดนิทรรศการ การจัดประชุมวิชาการ รวมทั้งการจัด
งานต่างๆ ทั้งในอำเภอและภายในโรงพยาบาล ไม่ว่าจะเป็นธงรณรงค์ หรือ
ลูกโป่ง

จัดสภาพแวดล้อมเป็น รพ.ปลอดบุหรี่ 100%

ป้ายประชาสัมพันธ์หน้าโรงพยาบาล

เรามีการจัดทำสิ่งแวดล้อมให้เป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ 100% ตั้งแต่หน้าโรงพยาบาลจนถึงแพลตฟอร์มด้านหน้าช่วงแรกเราทำป้ายผ้าว่าเรามุ่งมั่นที่จะเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ 100% ซึ่งติดไว้ 3 เดือนแล้ว ประเมินผล พบว่าไม่มีผู้ใดคัดค้านเราจึงเปลี่ยนมาเป็นป้ายไฟถาวร

ช่วงแรก

ปัจจุบัน

ป้ายประชาสัมพันธ์ภายในโรงพยาบาล

เราดำเนินการตั้งแต่หน้าโรงพยาบาล เราติดป้ายประชาสัมพันธ์ว่าเราจะเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่และติดป้ายรณรงค์ มีข้อความรณรงค์ติดตามจุดต่างๆ เป็น 2 ภาษาเนื่องจากโรงพยาบาลของเรามีบริบทเป็นมุสลิม โดยข้อความที่รณรงค์จะเป็นข้อความที่สอดคล้องกับจุดที่เราไปติดรวมถึงหน่วยงานบริการเช่น

ป้ายรณรงค์ ข้อความเตือนสติ

ห้องน้ำก็จะติดเลยว่า การสูบบุหรี่ทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลง

ห้องน้ำผู้หญิงก็จะเขียนว่า ทำให้น้ำตาเหี่ยวหน้ามีตีนกา

ใน ward เด็กก็จะเขียนว่า การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของการป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ในเด็ก ขอขอบคุณที่ไม่สูบบุหรี่เนื่องจากบุหรี่จะทำลายสุขภาพของคนในครอบครัว

บุคลากรขอความร่วมมือเมื่อพบผู้สูบบุหรี่

เราจัดระบบให้บุคลากรมีส่วนร่วม ขอความร่วมมือเมื่อพบเห็นคนที่สูบบุหรี่ เมื่อก่อนที่จะดำเนินโครงการจะไม่มีใครกล้าแจ้งเนื่องจากว่าบุคคลที่เขามารับบริการค่อนข้างดุและสถานการณ์ของภาคใต้ค่อนข้างจะตึงเครียด การที่จะเข้าไปห้ามหรือเข้าไปแนะนำค่อนข้างจะยาก แต่หลังจากที่เราแนะนำหน้าที่มาให้ได้รับการอบรมแล้ว การที่ทำให้ทราบถึงโทษและพิษภัยของบุหรี่ รวมถึงการให้ได้รับทราบวิธีแนะนำเบื้องต้น ทำให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีความรู้เรื่องนี้ เขาก็จะกล้าให้คำแนะนำในเชิงบวกแม้กระทั่งยามก็จะสามารถให้คำแนะนำได้ เจ้าหน้าที่ทุกคนของโรงพยาบาลจะมีนามบัตรของคลินิกเลิกบุหรี่ เมื่อเขาพบเห็นผู้ใดที่เข้ามาในโรงพยาบาลก็จะเข้าไปให้คำแนะนำและให้นามบัตรของคลินิกเลิกบุหรี่แก่ผู้ที่สูบบุหรี่พร้อมทั้งเขาจะลงชื่อเอาไว้ถ้าผู้ที่สูบบุหรี่ผู้นั้นมารับบริการในโรงพยาบาลและมาที่คลินิกเลิกบุหรี่พร้อมทั้งนำนามบัตรที่มีลายเซ็นต์ของเจ้าหน้าที่เอาไว้ เราก็จะลงยอดไว้เพื่อสรุปเป็นรายปีและนำมาพิจารณาเป็นโบนัสให้แก่เจ้าหน้าที่คนนั้นด้วย

จัดมุมเรียนรู้

นอกจากนี้ เราได้จัดมุมเรียนรู้ไว้ในทุก ๆ จุดในโรงพยาบาล ทุกหน่วยงานจะมีความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของบุหรี่ ส่วนภายนอกโรงพยาบาลเราจะเน้นไปที่จุดที่เราพบอุบัติเหตุการฉกฉกกันบุหรี่เยอะ หรือ

พบเห็นคนที่สูบบุหรี่เยอะ ก็จะนำมนุษย์บุหรืไปตั้งว่ามันน่าเกลียด น่ากลัว
อย่างไร

บริเวณศาลาพักผ่อน

บริเวณลานจอดรถ

กิจกรรมส่งเสริมการเลิกบุหรื

มีการจัดกิจกรรมการเลิกบุหรื โดยการจะมีการแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ
กลุ่มของเจ้าหน้าที่และกลุ่มของผู้รับบริการ

กลุ่มเจ้าหน้าที่

โดยในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ใน 280 คนมีจำนวนของผู้สูบบุหรื 18 คน
เราก็จะถามต่อว่า ท่านต้องการจะเลิกสูบบุหรืหรือเปล่า ปรากฏว่าทั้ง 18 คน
เห็นด้วยและพร้อมใจที่จะเลิกบุหรื เราก็จะให้การช่วยเหลือและโชคดีที่ทั้ง
18 คนได้รับการช่วยเหลือจากคุณหมออายุรกรรมซึ่งรับเป็นหัวหน้าทีมดูแล

ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ที่สูบบุหรี่ทุกๆ คน เราก็ได้ประเมินไปเลยว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนมีการติดนิโคตินหรือสิ่งทีกระตุ้นการติดบุหรี่ ซึ่งโชคดีที่ทั้ง 18 คนไม่ได้ติดนิโคตินแค่อารมณ์ชักนำไปแค่นั้นเอง เราก็ช่วยโดยพฤติกรรมบำบัดพบว่าแรกเริ่ม 18 คน ติดตามได้ 17 คนมีแค่เพียง 1 คนเท่านั้นที่เลิกไม่ได้เนื่องจากเป็นผู้สูงอายุ แม้ว่าจะเลิกไม่ได้แต่ระยะเวลาในการสูบบุหรี่แต่ละครั้งของเขาจะห่างขึ้น จำนวนมวนจะน้อยลง ซึ่งจะเห็นว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น และโอกาสพัฒนาในปีต่อไปเราจะลงลึกถึงครอบครัวปลอดบุหรี่สำหรับเจ้าหน้าที่

กลุ่มผู้รับบริการ

ความร่วมมือทุกหน่วยงาน

สำหรับผู้รับบริการเราก็ส่งเสริมการเลิกบุหรี่ในทุกหน่วยงานบริการ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานบริการหรือสนับสนุนงานบริการที่ดีก็จะสามารถสนับสนุนงานโดยใช้หลัก 5A ทุกหน่วยงานบริการในโรงพยาบาลมานั้นจะใช้ A1, A2 เท่านั้น คือเมื่อพบผู้รับบริการแล้วจะมีการคัดกรองเรื่องบุหรี่และมีการบันทึก และการใช้สติ๊กเกอร์บอกว่าสูบบุหรี่หรือไม่สูบบุหรี่ ถ้ามีความประสงค์อยากจะเลิกบุหรี่เราก็จะแนบข้อความไปว่า เมื่อพบหมอและรับยาเสร็จแล้วให้ส่งพบที่คลินิกเลิกบุหรี่ด้วย เมื่อผู้รับบริการได้เข้าคลินิกแล้วก็จะมีสติ๊กเกอร์ว่าได้เข้าคลินิกเลิกบุหรี่เรียบร้อยแล้วและเมื่อเขาเลิกบุหรี่ได้แล้วเราก็จะปรับเปลี่ยนสติ๊กเกอร์เป็นผู้ไม่สูบบุหรี่ สำหรับผู้รับบริการที่สูบบุหรี่และยังไม่พร้อมที่จะเลิก จะมีการให้เอกสารและนามบัตร พร้อมทั้งมีการติดตามส่วนในคลินิกเรื่ອງเราจะดำเนินการเชิงรุกโดยมีเจ้าหน้าที่เข้าไปทุกวันเพื่อเข้าไปค้นหาว่ามีผู้รับบริการท่านไหนที่มีการสูบบุหรี่และยังไม่ได้เข้าคลินิกเลิกบุหรี่บ้าง เราจะเข้าไปให้ข้อมูลซ้ำอีกครั้งถ้าเขาต้องการเลิกก็จะส่งเข้าคลินิกเลย

คลินิกเลิกบุหรี่

สำหรับการจัดตั้งคลินิกเลิกบุหรี่ เราเริ่มตั้งแต่การค้นหาสถานที่โดยมีผู้อำนวยการสนับสนุนให้คลินิกเลิกบุหรี่เป็นสัดส่วนและสามารถเข้าถึงบริการได้ง่าย โดยตอนนี้เราร่วมกับคลินิกโรคปอด เมื่อวันไหนมีคลินิกอื่น

เราก็จะย้ายมาที่สวนใกล้ๆ ซึ่งเป็นที่พักผ่อนญาติ เรากำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน โดยมีผู้รับผิดชอบหลักอยู่ที่งานสุศึกษาและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ มีทีมสหสาขาวิชาชีพเป็นผู้ช่วยให้คำปรึกษา มีแพทย์ประจำคลินิกคือผู้อำนวยการ เรามีการจัดระบบการให้บริการในทุกวันเวลาราชการซึ่งจะทั้งผู้ให้บริการหลักและผู้ให้บริการรอง ซึ่งเรายึดถือหลักว่าผู้สูบบุหรี่เมื่อต้องการเลิกบุหรี่ ต้องได้เลิกไม่ว่าจะมาเมื่อไรต้องได้เมื่อนั้น โดยรูปแบบการช่วยเหลือหลักๆ มี 3 รูปแบบด้วยกันคือ 1) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 2) การใช้เวชภัณฑ์ และ 3) การให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ ในเรื่องยาเราไม่มียานิโคตินแต่เรามีแต่น้ำยาบ้วนปากและชาชงหญ้าดอกขาว ซึ่งปัจจุบันมีการใช้น้อยมาก

ผลการดำเนินการด้านการคัดกรองในโรงพยาบาลค่อนข้างจะได้สูงประมาณ 90 กว่าเปอร์เซ็นต์ ที่ยังไม่ได้ครบ 100% เพราะในช่วงแรกเราพบปัญหาเรื่องของระบบข้อมูล ซึ่งต่อไปเราพูดถึงว่าเราได้แก้ปัญหาอย่างไร ปัญหาอีกอย่างคือผู้เข้ารับบริการสามารถเลิกบุหรี่ได้ครบ 1 ปี เราตั้งเป้าไว้ 10% แต่ทำได้ 8.7% จาก 115 คนเราช่วยได้เพียง 10 คนเท่านั้นซึ่งเราคิดว่ายังเป็นโอกาสพัฒนาของเราต่อไป

จากข้อมูลว่าทำไมเราคัดกรองได้น้อย เราได้สืบค้นและค้นหาสาเหตุพบว่า มีการสูญหายของข้อมูลบางส่วน การเก็บข้อมูล A1, A2 มีการเก็บแบบ manual ในช่วงแรกทำให้ข้อมูลที่มาถึงเราอาจจะขาดบ้าง มาไม่ถึงบ้างตกลงไปบ้างซึ่งทีมสารสนเทศได้ช่วยเหลือโดยใช้ฐานข้อมูลของ Hose-XP มา link กับข้อมูลของการเลิกบุหรี่และสามารถนำมาประมวลผลได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้การรายงานเดิมจากการคัดกรองประจำวันเราก็ใช้เป็น manual เหมือนกัน เราจะแจกแบบคัดกรองให้แก่หน่วยงานและส่งกลับมาให้เราตอนเช้าว่าแต่ละวันหน่วยงานมีการคัดกรองจำนวนกี่คน มีผู้รับบริการกี่คน มีผู้สูบบุหรี่กี่คน ไม่สูบบุหรี่กี่คน ก็ยังมีปัญหาเดิมคือมีการ loss ของข้อมูล ทีมสารสนเทศก็เข้ามาช่วยอีกในการออกแบบโปรแกรมการรายงานการคัดกรองประจำวันให้เราซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่ง่ายขึ้น

ขยายผลสู่ชุมชน

นอกจากนี้มีการดำเนินงานลงสู่ชุมชน โดยได้ดำเนินการสู่โรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบทุกแห่ง ปัจจุบันมีโรงเรียนที่สนใจเยอะแต่มีการเข้าร่วมในโครงการยังน้อยอยู่ เนื่องจากโรงเรียนใน 3 จังหวัดส่วนใหญ่ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนประถมและในอำเภอรามันมีการประสานงานจะไม่ค่อยต่อเนื่อง แต่เรามีโรงเรียนนำร่องเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ซึ่งอาสาจะเป็นโรงเรียนปลอดบุหรี่ 100% เราจะเข้าไปเป็นผู้ให้ความรู้ให้คำปรึกษาในการเลิกบุหรี่เบื้องต้นและเราอาศัยคลินิก free corner ในการที่ให้คำปรึกษา และเราจะลงไปเพียงอาทิตย์ละ 1 ครั้ง มีการขยายการดำเนินงานไปสู่สถานีอนามัยทุกแห่งโดยเราไปจัดอบรมให้สถานีอนามัยได้ 100% ทั้ง 16 แห่ง เรามีการมอบป้ายให้สถานีอนามัยทุกแห่งติดและทุกแห่งดำเนินการ A1 และ A2 แล้วดำเนินการส่งต่อให้คลินิกเลิกบุหรี่ของโรงพยาบาล ส่วนการดำเนินการกับชุมชน มีการดำเนินการร่วมกับอำเภอหรือสถานที่ราชการในเขตอำเภอ โดยมีการทำแผนของการรณรงค์วันงดสูบบุหรี่โลกทุกปี

ปัจจัยแห่งความสำเร็จจะเห็นได้ชัดว่าการดำเนินงานจะสำเร็จได้ทุกกิจกรรมเพราะผู้บริหารสูงสุดเห็นด้วยและเล่นด้วยกับเรา กิจกรรมนั้นจะไมยาก ผู้อำนวยการของโรงพยาบาลมีความมุ่งมั่น ตั้งใจและสนับสนุนการดำเนินงานนี้อย่างจริงจังจึงทำให้งานนี้ค่อนข้างจะสำเร็จ รวมถึงทีมสหสาขาวิชาชีพที่เข้าร่วมมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่ดีมาก

นพ.ชัย กฤติยาภิชาติกุล

จะเห็นว่าถ้าเราเอาประสบการณ์ทั้ง 3 โรงพยาบาลไปรวมทำที่ไหนสักแห่ง ตรงนั้นคงจะสมบูรณ์ มองแล้วโรงพยาบาลรามันได้เติมเต็มส่วนที่ทางอินทร์บุรีและตากสินไม่ได้นำเสนอหรือยังไม่ได้ทำอีกหลายประการ จุดเด่นก็คือ ผ่านที่หน้าโรงพยาบาลก็รู้แล้วเพราะมีป้ายขนาดใหญ่ และเมื่อเข้าไปในโรงพยาบาลถ้าผมเป็นคนสูบบุหรี่แล้วเห็น ผมก็ไม่กล้าสูบ มีการติดป้ายทั่วไปหมดทั้งโรงพยาบาล สบตรงไหนก็อายคน สิ่งที่สำคัญคือการประชาสัมพันธ์ มีหนังสือไปที่หน่วยงานต่างๆ มีหนังสือไปที่อำเภอและมีการประชาสัมพันธ์ไปสู่ภายนอกทุกรูปแบบที่ผมคิดว่าสำคัญ ที่สำคัญคือการสร้างกระแส เราคงไม่เพียงแต่บอกให้รู้ แต่คนทั้งอำเภอเขารู้ทั้งหมดว่าการเลิกบุหรี่นั้นมีความสำคัญ ขยายงานไปสู่สถานีนามัยทุกแห่งครอบคลุมทั้งอำเภอ โรงพยาบาลอบรมให้มีการไปทำงานร่วมกัน

สิ่งที่โรงพยาบาลรามันนำเสนอ คิดว่าที่น่าสนใจมาก ๆ ก็คือในเรื่องของข้อมูลตั้งแต่เวชระเบียน โรงพยาบาลจำนวนมากยากตั้งแต่เริ่มต้นก็คือจะ screen คนใช้อย่างไร จะลงบันทึกอย่างไร ซึ่งตรงนี้ก็มีการพัฒนาจนเป็นระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะทำให้เรา assess ได้ง่ายขึ้น ผมอยากให้เราพวกเราจับมารวมกันทั้งหมดเราคงจะเป็นต้นแบบ 100% เราจึงจะพยายามที่จะสรุปบทเรียนของทุกแห่งเพื่อที่จะออกมาเป็นรูปแบบของการดำเนินการสนับสนุนของการเลิกยาสูบและทำให้สิ่งแวดล้อมของโรงพยาบาลเป็นโรงพยาบาลปลอดบุหรี่ 100 %

ผมเชื่อว่าโรงพยาบาลหลายโรงพยาบาลในที่นี้ก็ได้ทำเหมือนกันและหลายๆ แห่งก็ได้ดีคล้ายๆ อย่างนี้เหมือนกัน กับอีกหลายแห่งยังไม่ได้เริ่มทำหรือได้ทำเพียงเล็กน้อย จากการที่เราได้มาพูดคุยกันในวันนี้ ได้เป็นการมองเห็นภาพรวมว่าการดำเนินการด้านยาสูบในโรงพยาบาลได้ทำอย่างไร นอกโรงพยาบาลทำอย่างไร ภาพรวมของประชาชนในพื้นที่ของเราจะได้อะไร รายละเอียดของระบบ รายละเอียดของวิธีการ พวกเราคงจะสามารถศึกษาต่อกันได้ไม่ว่าจะเป็นอินทร์บุรี ไม่ว่าจะเป็นตากสิน หรือจะเป็นทางรามัน แต่โรงพยาบาลที่ไม่ได้มาในวันนี้คือกันทรารมย์ ซึ่งมีตัวอย่างที่ดีมาก มีคนไข้จำนวนมากและมีการดำเนินการในชุมชนเช่นเดียวกัน เชื่อว่า

ทุกโรงพยาบาลคงยินดีที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลถ้าเราสนใจคงจะติดต่อได้ ผมได้อ่านข้อมูลของโรงพยาบาลฉบับสมบูรณ์มีรายละเอียดเยอะมาก ถ้าเราเอามาศึกษาให้ดีก็คงจะเขียนเป็นตำราเรื่องหนึ่งได้ ผมเองจะพยายามศึกษาในการถอดบทเรียนของโรงพยาบาล 3-4 โรงพยาบาลนี้และอาจารย์ของโรงพยาบาลของท่านที่ไม่ได้มีโอกาสนำเสนอ

ขอเรียนเรื่องวันงดสูบบุหรี่โลก ทุกปีเรามีรางวัล องค์การอนามัยโลกให้รางวัลวันงดสูบบุหรี่โลกในระดับโลก ที่ผ่านๆ มา มีส่วนกลางได้เพราะไม่รู้ ว่าพวกเราทำอะไรกันที่ไหนอย่างไร ผมเป็นกรรมการและสำนักงานองค์การอนามัยโลกได้ขอให้กระทรวงสาธารณสุขตั้งเป็นกรรมการ และจากนี้เป็นต้นไปคงต้องค้นหาและหวังว่า วันงดสูบบุหรี่โลกในปีหน้าคงจะได้เจอพวกเรา ในรายชื่อของผู้รับรางวัลดีเด่นในเรื่องของการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ระดับโลก ซึ่งอาจจะเป็นใครในที่นี่หรือท่านที่นั่งอยู่ในที่นี่ ก็ขอให้ท่านประสบความสำเร็จในการควบคุมยาสูบ เรื่องนี้ถ้าเราไม่ช่วยกัน คนของเราจะตายอีกเยอะ ภาระของพวกเราในการรักษาโรคมะเร็ง โรคเรื้อรัง โรคต่างๆ จะมีอีกเยอะ ถ้าเราช่วยกันโรคต่างๆ ก็จะลดลง ประเทศของเราจะดีขึ้น
ขอบคุณครับ